

19. března – SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA

2S 7,4-5a.12-14a.16; Ř 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a

2 Sam 7,4-5a.12-14a.16

Hospodinovo slovo se ozvalo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Až se na-plní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, **vzbudím po tobě potomstvo, které vzjede z tvých útroby**, a upevním jeho království. Postaví dům mému jménu a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy.“

Řím 4,13.16-18.22

Abrahámovi a jeho potomstvu se dostalo zaslíbení, že bude dědicem světa, ale ne v závislosti na zákoně, nýbrž proto, že byl ospravedlněn na základě víry.

A proto (se člověk stává dědicem) na základě víry, a tím z milosti, poněvadž tak je ono zaslíbení jisté pro všechny, potomky, a to nejen pro ty, kteří mají Zákon, ale **i pro ty, kteří mají víru jako Abrahám. Vždyť on je naším společným otcem** – jak to stojí v Písmu: 'Ustanovil jsem tě za otce mnoha národů' – před Bohem, kterému on uvěřil, že oživuje mrtvé a volá k bytí to, co není. Ačkoli už nebylo naděje, on přece doufal a uvěřil, že se stane otcem mnoha národů, protože mu bylo řečeno: 'Tak četné bude tvé potomstvo!' A proto 'mu to bylo uznáno za spravedlnost'.

Mt 1,16.18-21.24a

Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus. S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože **její muž Josef byl spravedlivý** a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „**Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého.** Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ Když se Josef probudil ze spánku, **udělal, jak mu anděl Páně přikázal.**

➔ **K evangeliu: *Neboj se k sobě vzít Marii (podle S. Faustiho)***

Mariin muž, neplodí Ježíše. Syna je třeba přijmout: je to dar, který mu Otec uděluje skrze Marii. Josefův příběh, poslední článek rodokmenu, se týká všech: Josef netvoří zaslíbeného Syna, ale otvírá se, aby ho přijal od své snoubenky Marie. Každý člověk má Marii, Synovu matku, za „snoubenku“ jako Josef. Na každém záleží, zda ji přijme, s „důvěrou“ v ni a v to, co mu skrze ni Slovo sděluje. Když říká „ano“ jí, říká „ano“ Božimu daru.

„Josef“ znamená: „Ať Bůh přidá!“ To je tajemné jméno každého člověka, který je konečný, ale touží po nekonečnu, ano po Nekonečném – je otevřený tomu, co ho přesahuje a co jedině ho může naplnit. Člověk je pro tento božský přídavek stvořen: „Stvořil jsi nás pro sebe, Pane, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě“ (Augustin).

Protože Josef ví, že ten dar (počaté dítě) mu nepřísluší, je v **pokoušení se stáhnout**. Každý „spravedlivý“, podobně jako každé náboženství, „spravedlivě“ odmítá „Evangelium“, protože není předmětem „zásluhy“. Avšak pokora, která odmítá to, co nám nenáleží podle práva, je falešná. Lásku si nikdy nezasloužíme; jinak by byla „prostitucí“. Proto je láska vždycky pokorná; ví, že je nezasloužená, protože se nám v ní daruje druhá bytost.

Neboj se. První slova, která člověk řekl Bohu, byla: „Bál jsem se“ (Gn 3,10). A proto „**Neboj se**“ **jsou první slova, kterými se Pán obrací na člověka, když se mu zjevuje.** Strach, princip všech útěků, je opak víry.

Odseknout Ježíše od Marie, od Izraele, od Církve, od bratří, znamená odmítnout „jeho“ tělo, spásu každého těla. Křesťanství se pak stává ideologií, která nemá nic společného s Kristem ukřižovaným, Božím zjevením a osvobozením člověka. Kdo říká: „Kristus ano, ale Izrael ne; Kristus ano, ale Církev ne; Kristus ano, ale svět ne“, odmítá samého Krista, který se spojil s Izraelem, Církví a světem v jediném údělu.

✠ MODLITBA

Svatý Josefe, ty jsi vzorem a patronem všech otců,

nauč nás křesťansky chápat svoje povinnosti.

Napln opravdovou radostí srdce rodičů, kteří odevzdávají život svým dětem.

Nechť se otcové starají o svoje rodiny tak, jako ty ses staral o svatou rodinu v Nazaretě, a nechť žijí svůj rodinný život s Ježíšem.

Vypros nám, aby nás žádné životní překážky nedokázaly vzdálit od Boha a aby neochladla naše láska.

Svatý Josefe, svěť Bohu všechny otce, kteří se starají o svoje rodiny,

a zejména ty, kteří svoje povinnosti vykonávají s obtížemi. Amen.

